

І. ТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ І НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

УДК 378.02.091.3.016:[811.161.2'243'27:808.5]

СТОРИТЕЛІНГ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Олександра Антонів

*Львівський національний університет імені Івана Франка
кафедра українського прикладного мовознавства
вул. Університетська, 1, кімн. 233, 79001, Львів, Україна
тел.: 032 239 43 55
ел. пошта: oleksandra.antoniv@lnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-8114-2486>*

Христина Гутнікевич

*Львівський національний університет імені Івана Франка
кафедра українського прикладного мовознавства
вул. Університетська, 1, кімн. 233, 79001, Львів, Україна
тел.: 032 239 43 55
ел. пошта: khrystyna.hutnikevych@lnu.edu.ua
<https://orcid.org/0009-0009-8299-0813>*

Статтю присвячено методу сторителінгу у сфері лінгводидактики. Сучасна освіта розвивається у складних умовах, які вимагають від викладачів адаптації до цифрового середовища та врахування когнітивних особливостей нового покоління студентів. Метод сторителінгу є одним із найбільш перспективних інструментів у викладанні іноземних мов. Його актуальність зумовлена потребою оновлення традиційних підходів, інтеграції мультимедійних ресурсів та стимулювання активної участі студентів у навчальному процесі. Сторителінг дає змогу гармонійно поєднувати розвиток мовних навичок із формуванням комунікативної компетентності та збереженням зацікавленості до навчання навіть у дистанційному форматі.

Вивчення мови в умовах багатокультурної групи студентів відкриває нові можливості для збагачення навчального процесу через обмін історіями. Це стає особливо важливим як для груп з різних культурних контекстів, так і для монокультурних колективів.

Використання методу сторителінгу на заняттях з української як іноземної дає можливість викладачам усвідомлено формувати не лише мовну, мовленнєву, комунікативну компетентності, але й компетентність соціокультурну, розвивати гнучкі навички студентів (критичне мислення, креативне мислення, емоційний інтелект, засади співпраці та емпатію).

Запропоновані зразки завдань на основі застосування методу сторителінгу. Лінгводидактичний коментар до вправ включає інструкції як для студентів-іноземців, так і для викладачів. Для студентів важливо коректно сформулювати саме завдання, вказати на допоміжний матеріал, зазначити форму роботи (індивідуальна групова, у парах). Для викладачів – методично правильно визначити рівень володіння українською мовою як іноземною, вказати на різні види компетенції, які ця вправа може розвивати (мовну, мовленнєву, комунікативну та ін.), зорієнтувати, які гнучкі навички можна вдосконалювати за допомогою запропонованого завдання на заняттях з української мови в іншомовній аудиторії.

Ключові слова: сторителінг, українська мова як іноземна, мовна компетенція, мовленнєва компетенція, комунікативна компетенція, гнучкі навички (soft skills).

DOI:

Постановка проблеми. В умовах сучасного суспільства, яке характеризується стрімким розвитком міжкультурної комунікації, питання ефективного навчання іноземних мов стає все більш актуальним. Освітні процеси сьогодні вимагають інноваційних підходів, які будуть відповідати потребам студентів. Для викладача важливо не лише передати мовний матеріал, а й створити сприятливі умови для його глибокого засвоєння та практичного застосування в реальних комунікативних ситуаціях. Одним із таких методів, що дає змогу зробити навчання більш захопливим, інтерактивним і максимально наближеним до повсякденного життя, є сторителінг. У контексті викладання української мови як іноземної, сторителінг набуває особливого значення, оскільки дає змогу створити атмосферу занурення в мовне середовище. Використання історій у навчальному процесі сприяє кращому розумінню культурних особливостей української мови, полегшує засвоєння нової лексики, а також допомагає формувати мовленнєві і комунікативні навички. Завдяки сторителінгу викладачі можуть створювати навчальні матеріали, які не лише передають знання, але й пробуджують емоції студентів, що значно підвищує ефективність навчального процесу. Актуальність теми зумовлена недостатнім вивченням сторителінгу на заняттях з української мови як іноземної. Уважаємо, що цей метод сприяє підвищенню мотивації та ефективності засвоєння мови через емоційне залучення студентів і розвиток комунікативних навичок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У полі нашого дослідження наукові праці, які присвячені проблемам використання методу сторителінгу, а також статті, які висвітлюють досвід українських мовознавців щодо впровадження сторителінгу у процес викладання української мови як іноземної. Сторителінг як ефективний інструмент у навчанні привертає значну увагу сучасних дослідників. Н. Бондаренко [3] наголошує на важливості сторителінгу як комунікаційного тренду та підкреслює доцільність його використання в навчанні різних шкільних предметів. Авторка детально описує різновиди сторителінгу, а також виділяє його основні структурні елементи. Дослідниця зазначає, що цей інноваційний метод сприяє розвитку навичок запам'ятовування інформації, логічного й критичного мислення, формування власної позиції та презентації ідей. С. Паламар і М. Науменко [8] звертають увагу на ненав'язливість сторителінгу, що дає змогу аудиторії самостійно робити висновки та запам'ятовувати більший обсяг інформації. Науковці також акцентують на необхідності урізноманітнення форм подання історій та наводять приклади сучасних освітніх інструментів для створення сторителінгу. Мовознавиця З. Удич [11] визначає основні функції сторителінгу, зокрема ціннісну, мотивувальну, комунікативну, когнітивну, інформаційну та діагностичну, а також наводить класифікацію видів цього методу: комерційні та некомерційні. Серед іноземних дослідників можемо згадати К. Андерсона [2], який пропонує стратегії ефективно розповіді та пише про те, як подолати страх перед публічними виступами. Професійна авторка історій К. Холл [12] підкреслює здатність історій не лише захоплювати, але й переконувати, також авторка подає свою структуру сторителінгу: нормальне, вибух і нове нормальне. Сторителінг відіграє важливу роль у викладанні української мови як іноземної, що детально досліджували І. Збир та Н. Саєнко. І. Збир [5] аналізує впровадження сторителінгу в процес викладання української мови, зокрема для корейських студентів. Дослідниця пропонує список тем, які можна використовувати на заняттях. Крім того, подає структуру уроку з використанням сторителінгу, що

включає різні вправи для закріплення матеріалу. Н. Саєнко [10] вивчає застосування сторителінгу як методу викладання іноземних мов онлайн та офлайн, наголошує на важливості вибору цікавих для студентів оповідань з логічно побудованим сюжетом і простим стилем викладу й пропонує уникати історій з надмірними поясненнями та складними літературними прийомами.

Формулювання цілей статті. Мета пропонованої статті – дослідити використання сторителінгу в процесі навчання української мови як іноземної для рівнів B1-C2 та запропонувати приклади лінгводидактичних матеріалів із використанням методу сторителінгу для вивчення української мови в іншомовній аудиторії. Такий підхід дасть змогу систематизувати наявний теоретичний матеріал щодо методу сторителінгу як ефективного інструменту навчання і водночас результати дослідження можна використати для розробки навчально-методичних матеріалів з української мови для іноземців.

Виклад основного матеріалу. Сучасна наука не має єдиного визначення поняття «сторителінг». Його дефініції відрізняються залежно від контексту. Деякі українські дослідники пропонують свої трактування, що розкривають багатогранність цього поняття. Наприклад, О. П'ятецька зазначає, що «сторителінг (англ. *storytelling*) – це мистецтво створення й розповідь сюжетних історій на основі життєвих фактів і подій із метою впливу на емоційну, когнітивну, мотиваційну сфери реципієнтів» [9 : 105]. А. Житницька трактує сторителінг як «спосіб передачі інформації, «переклад» подій у слова, зображення та звуки часто з імпровізацією та перебільшенням» [4 : 88].

Іншого підходу дотримуються М. Мазурок та О. Саприкіна. Вони вважають, що сторителінг – це «цікава й ефективна технологія донесення інформації до учнів шляхом розповідання захопливих, повчальних, смішних історій із реальними або вигаданими персонажами (наприклад, у казках, розповідях, новелах, легендах, коміксах тощо)» [7 : 161]. У своїй статті будемо послуговуватися таким визначенням: сторителінг – це мистецтво і технологія створення та розповіді історій, які, спираючись на життєві або вигадані події, спрямовані на емоційний, когнітивний та мотиваційний вплив на аудиторію.

Про досвід використання методу сторителінгу на заняттях з корейськими студентами в Університеті іноземних мов Хангук пише І. Збир [5] Серед труднощів, які виявилися в процесі навчання, були недостатній рівень володіння українською мовою, що ускладнювало сприйняття автентичних текстів, а також культурна схильність слухачів до пасивного засвоєння матеріалу. Це пов'язано з конфуціанською філософією, яка формує звичку слухати викладача без активної участі у дискусії. Отже, застосовуючи цей метод в іншомовній аудиторії, варто взяти до уваги культурні особливості іншомовної аудиторії. І. Кушнір [6] досліджує сучасні методики навчання української мови як іноземної, враховуючи когнітивні особливості сучасного покоління іноземних студентів. Вона зазначає, що їхній тип мислення називається «кліповим», тобто таким, що характеризується швидким сприйняттям інформації без глибокого аналізу чи повного занурення в тему. Тому ця специфіка мислення зумовлює потребу в розробці інноваційних підходів до викладання. Одним з інноваційних підходів, які описує авторка є сторителінг, що сприяє формуванню фонетичних, лексичних, граматичних навичок і розвитку комунікативних умінь. Дослідниця зазначає, що використання розповідей мотивує

студентів, викликає емоційний відгук і допомагає засвоювати лексику та граматичні структури в контексті реального мовлення. Тематика розповідей виходить за межі буденних діалогів, збагачуючи мислення студентів. Для адаптації сторителінгу до умов української мовної освіти дослідниця пропонує розробити модифікацію цього методу, яка адаптована до теперішніх реалій освітнього процесу:

- навчальні та автентичні тексти з багатшаровими сюжетами для групової розповіді та самостійного читання, де повторюється одна й та сама дія або дії, але з уточнювальними компонентами: характеристиками, обставинами, дійовими особами тощо;
- систему циклічних запитань, які залучають студентів до колективного створення історій, що активізує їхні мовленнєві навички;
- використання анімаційних відео як візуальної опори для продуктивного говоріння;
- комунікативні завдання та тести до кожного комунікативного завдання з метою контролю знань.

Практичний досвід дослідниці показав ефективність цієї методики, яка забезпечує занурення студентів у мовне середовище, мотивує до активного опанування мови на заняттях і поза ними та сприяє розвитку монологічного мовлення. У Шостак [13] уважає, що університети потребують оновлення підходів до навчання, щоб підготувати студентів до реалій глобалізованого світу. Саме сторителінг пропонує інтерактивний формат, який активізує навчальний процес, залучає студентів до створення та аналізу історій, а також сприяє кращому засвоєнню матеріалу. Крім того, цей метод гармонійно інтегрується з цифровими інструментами, розширюючи можливості онлайноsvіти.

Застосування сторителінгу дозволяє вдосконалювати усне і писемне мовлення, аудіювання та читання. Студенти вчаться висловлювати думки, обґрунтовувати свої позиції, адаптувати комунікативні стратегії залежно від контексту. Групова робота розвиває навички співпраці та критичного мислення, тоді як використання аудіо-й відеоматеріалів допомагає покращити сприйняття мови на слух. Аналіз історій сприяє ознайомленню з культурним контекстом країн, що формує міжкультурну компетентність. Дослідниця також зауважує, що сторителінг стимулює творче мислення, заохочує студентів до створення нових сюжетів та персонажів. Робота над історіями також сприяє розвитку аналітичних навичок, дозволяє студентам шукати нестандартні підходи до вирішення проблем. Крім того, інтеграція різних аспектів мови – граматики, лексики, фонетики – у межах цього методу дає змогу ефективно застосовувати знання у реальних мовних ситуаціях. Важливу роль сторителінг відіграє в мотивації студентів до самостійного навчання. Створення історій зміцнює їхню впевненість у власних здібностях, сприяє ініціативності та самостійності.

На думку Т. Алексеенко [4], метод сторителінгу в навчанні української мови як іноземної ефективно використовують для активізації вивченого матеріалу, розвитку мовленнєвих навичок у соціально-побутовій, навчальній і професійній сферах. Його ефективність базується на адаптації до рівня володіння мовою, культурного контексту та особливостей сприйняття студентів. Дослідниця зауважує, що на початковому етапі навчання важливо забезпечити повне розуміння тексту через підбір тематично і лексично зрозумілих оповідань. Нові елементи необхідно вводити поступово, з поясненнями за допомогою мови посередника, після чого їх закріплюють через контекст. Швидкість

мовлення викладача має відповідати рівню студентів, а повторення тексту кілька разів сприяє кращому запам'ятовуванню. Під час оповіді викладач стимулює комунікацію, ставить питання та залучає студентів до спільного створення історії.

Сторителінг як метод навчання іноземної мови відкриває широкі можливості для розвитку мовленнєвих навичок. На початкових етапах (A1-A2) вправи переважно мають імітаційний характер – зосереджені на повторенні та засвоєнні вимови, лексики, граматики, оскільки студентам ще складно самостійно сприймати й продукувати зв'язне мовлення. Крім того, на початковому рівні важче запропонувати вправи з активного сторителінгу, що розвивають продуктивні навички, через обмежений словниковий запас. Натомість на рівнях B1-C2 студенти вже можуть читати й слухати автентичні тексти різних жанрів – казки, притчі, короткі оповідання, новини, газетні статті, наукові розвідки. Це створює сприятливі умови для використання сторителінгу в навчальному процесі, тому ми зосередимось на різних типах вправ із використанням методу сторителінгу, адаптованих саме для рівнів від B1 до C2. Пропонуємо приклади вправ, які можна достосувати до викладання української як іноземної на вказаних вище рівнях.

Вправа 1. Гра «сюжетне доміно».

Сядьте у коло і працюйте у групі. На стіл покладіть картки зі словами / зображеннями. Почергово тягніть картку зі словом, яке ви маєте використати в історії. Кожний наступний студент бере свою картку і додає новий елемент до історії, використовуючи слово з картки. Учасники логічно продовжують розповідь, враховуючи попередні частини. Коли кожен використає свої картки, історія буде завершена.

Картки зі словами: подорож, валіза, квиток, аеропорт, карта, готель, екскурсія, автобус, потяг, АЗС, місто, пригода.

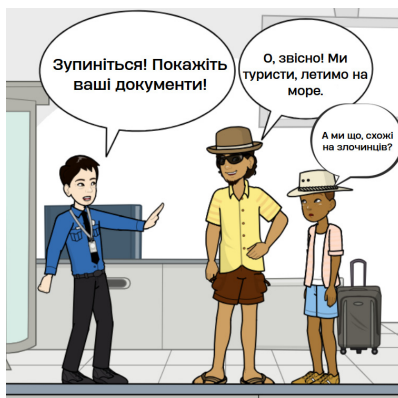
Мета вправи полягає у розвитку зв'язного монологічного спонтанного мовлення та активізації лексики до теми «Подорож» через творче усне висловлювання. Завдання також сприяє формуванню креативного мислення, логіки, навичок співпраці у групі. Вправа рекомендовано для рівня B1-B2.

Завдання такої складності сприяє удосконаленню мовної (активізація тематичної лексики), мовленнєвої (розвиток монологічного мовлення та формування навичок усного зв'язного спонтанного висловлення), комунікативної компетентностей.

Водночас такі завдання розвивають гнучкі навички (soft skills), а саме: креативне мислення (через вигадкування історії), критичне мислення (завдяки логічному продовженню сюжету), емоційний інтелект (через розуміння емоцій героїв та співпереживання).

Для роботи онлайн можна використати цифрові застосунки : Wordwall або LearningApps (створення віртуальних карток).

Вправа 2. Подивіться на зображення. Складіть розповідь події з погляду трьох різних осіб. Перша особа розповідає схвильовано, емоційно, друга – дуже ввічливо, спокійно, детально, третя – має добре почуття гумору, використовує ідіоми.

Мета вправи – розвиток зв’язного монологічного мовлення, формування інтонаційної виразності мовлення. Вправу рекомендовано для рівня С1-С2.

На цих високих рівнях володіння іноземною мовою мовна компетентність буде виявлятися у знанні емоційно забарвленої лексики, ідіом. Мовленнєва – у вдосконаленні монологічного мовлення, розвитку навичок усного зв’язного висловлювання, використанні різних тональностей спілкування.

Завдання передбачає застосування гнучких навчичок, зокрема креативного мислення (створення різних версій однієї історії з урахуванням різних точок зору), критичного мислення (аналіз ситуації, логічна побудова розповіді, зіставлення деталей), емоційного інтелекту (розуміння емоцій персонажів, розвиток емпатії, здатність до емоційної рефлексії).

Форма роботи може бути у групах або парах. Ілюстративний матеріал (малюнок) можна створити за допомогою технічного застосунку Pixton.

В умовах дистанційного навчання та цифрової трансформації освіти цифровий сторителінг набуває особливої популярності. Він дає змогу поєднувати текст, зображення, відео, аудіо й анімацію для створення інтерактивних історій, що сприяють розвитку мовленнєвих, творчих і технічних навичок. Сучасні онлайнплатформи значно розширюють можливості викладача та студента у навчальному процесі. Наприклад, MyStoryBook та BookCreator дозволяють створювати цифрові книги, Explain Everything і Migo – працювати над візуальними проектами та колективними історіями, PowToon, Moovly і Wideo – створювати анімовані відео для подання матеріалу. Не менш важливими є ресурси для створення коміксів, серед яких Pixton, StoryboardThat, MakeBeliefsComix і Comic Life, які сприяють розвитку візуального мислення й креативності. Крім того, штучний інтелект (наприклад, ChatGPT, Gemini, Copilot) стає вагомим помічником у створенні навчальних історій, генерації ідей, адаптації матеріалу під рівень студентів і загалом спрощує підготовку інтерактивних занять. Завдяки цим інструментам цифровий сторителінг перетворюється на потужний засіб активного, доступного й захопливого навчання.

Висновки. Попри популярність сторителінгу у світовій педагогічній практиці, вивчення цього методу в контексті навчання української мови як іноземної поки що залишається недостатньо опрацьованим у науковій літературі. Однак аналіз наявних досліджень і практичного досвіду доводить, що сторителінг має великий потенціал

для формування мовної, мовленнєвої та комунікативної компетентностей іноземних студентів. Незважаючи на певні труднощі у впровадженні, зокрема труднощі з підбором тем через культурну різноманітність студентів або особливості їхнього мислення, метод демонструє високу ефективність. Сторителінг допомагає іноземцям не лише вивчати мову, але й глибше розуміти культуру, мислення, традиції. Навіть попри виклики, пов'язані з його адаптацією, метод сторителінгу слід активно розвивати й упроваджувати у викладання української мови як іноземної, адже він сприяє формуванню мотивації, позитивного емоційного фону та ефективного міжкультурного діалогу.

Отже, вивчення сторителінгу у навчанні української мови як іноземної має значний потенціал і перспективи для подальших досліджень. Цей метод не лише сприяє ефективному засвоєнню мовного матеріалу, а й забезпечує міжкультурну комунікацію та емоційне залучення студентів. Він відкриває нові можливості для поєднання традиційних підходів з інноваційними технологіями. Урахування культурних особливостей студентів, застосування цифрових платформ і штучного інтелекту лише посилюють ефективність сторителінгу як навчального інструмента.

Список використаної літератури

1. Алексєєнко Т. Сторителінг у навчанні української мови як іноземної. *Актуальні питання лінгводидактики: традиції та новаторство* : збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції. Запоріжжя, 2023. С. 4–5.
2. Андерсон К. Успішні виступи на TED. Рецепти найкращих спікерів. Київ : Наш формат, 2018. 256 с.
3. Бондаренко Н. Storytelling як комунікаційний тренд і всепредметний метод навчання. *Молодь і ринок*. 2019. Вип. 7 (174). С. 130–135.
4. Житницька А. Сторителінг як метод формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземних мов. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2022. Вип. 52. С. 85–94.
5. Збір І. Сторителінг у курсі української мови як іноземної для корейських студентів: практичний аспект. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної* : зб. наук. праць. Львів, 2022. Вип. 16. С. 11–21.
6. Кушнір І. Новітні технології та методики навчання української мови як іноземної. *The V International Scientific and practical conference «Trends in science and practice of today»*. Анкара, 2021. С. 285–287.
7. Мазурок М., О. Саприкіна. Сторителінг як ефективний інструмент формування комунікативної компетентності здобувачів освіти Нової української школи. *Молодь і ринок*. 2022. Вип. 1. С. 160–165.
8. Паламар С., Науменко М. Сторителінг у професійній підготовці майбутніх педагогів: сучасні інструменти. *Електронне наукове фахове видання «Open educational e-environment of modern University»*. 2019. Вип. 7. С. 48–55.
9. П'ятецька О. Сторителінг як поліфункціональний інструмент сучасної комунікації: мовностилістичні особливості. *Актуальні проблеми української лінгвістики : теорія і практика*. 2019. Вип. 39. С. 106–121.
10. Саєнко Н. Використання методу сторителінгу на заняттях з іноземної мови в технічному ЗВО. *Вісник ХНАДУ*. 2020. Вип. 91. С. 210–215.
11. Удич З. Сторителінг (storytelling) у підготовці майбутніх учителів інклюзивних класів. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки*. 2018. Вип. 151(1). С. 301–306.
12. Холл К. Сторителінг, який не залишає байдужим. Київ : Yakaboo Publishing, 2020. 240 с.
13. Шостак У. Сторителінг як інноваційний метод навчання англійської мови у

закладах вищої освіти. *Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України : збірник наукових праць*. Вінниця, 2024. Ч. 2. С. 441–447.

References

1. Aleksieienko T. Storitelinh u navchanni ukraïnskoi movy yak inozemnoi. *Aktualni pytannia lnhvodydakyky: tradytsii ta novatorstvo : zbirnyk materialiv Mizhnarodnoi naukovopraktychnoi onlain-konferentsii*. Zaporizhzhia, 2023. S. 4–5.
2. Anderson K. Uspishni vystupy na TED. Retsepty naikrashchykh spikeriv. Kyiv : Nash format, 2018. 256 s.
3. Bondarenko N. Storytelling yak komunikatsiinyi trend i vsepredmetnyi metod navchannia. *Molod i rynek*. 2019. Vyp. 7 (174). S. 130–135.
4. Zhytnytska A. Storitelinh yak metod formuvannia hnuchkykh navychok komunikatsii maibutnykh uchyteliv inozemnykh mov. *Teoriia ta metodyka navchannia ta vykhovannia*. 2022. Vyp. 52. S. 85–94.
5. Zbyr I. Storytelinh u kursu ukraïnskoi movy yak inozemnoi dlia koreïskykh studentiv: praktychnyi aspekt. *Teoriia i praktyka vykladannia ukraïnskoi movy yak inozemnoi : zb. nauk. prats*. Lviv, 2022. Vyp. 16. S. 11–21.
6. Kushnir I. Novitni tekhnolohii ta metodyky navchannia ukraïnskoi movy yak inozemnoi. *The V International Scientific and practical conference «Trends in science and practice of today»*. Ankara, 2021. S. 285–287.
7. Mazurok M., O. Saprykina. Storitelinh yak efektyvnyi instrument formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti zdobuvachiv osvity Novoi ukraïnskoi shkoly. *Molod i rynek*. 2022. Vyp. 1. S. 160–165.
8. Palamar S., Naumenko M. Storitelinh u profesiinii pidhotovtsi maibutnykh pedahohiv: suchasni instrumenty. *Elektronne naukovе fakhove vydannia «Open educational e-environment of modern University»*. 2019. Vyp. 7. S. 48–55.
9. Piatetska O. Storitelinh yak polifunktsionalnyi instrument suchasnoi komunikatsii: movnostylistychni osoblyvosti. *Aktualni problemy ukraïnskoi lnhvistyky : teoriia i praktyka*. 2019. Vyp. 39. S. 106–121.
10. Saienko N. Vykorystannia metodu storitelinhu na zaniattiakh z inozemnoi movy v tekhnichnomu ZVO. *Visnyk KhNADU*. 2020. Vyp. 91. S. 210–215.
11. Udych Z. Storitelinh (storytelling) u pidhotovtsi maibutnykh uchyteliv inkluzyvnykh klasiv. *Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Seriiia : Pedahohichni nauky*. 2018. Vyp. 151(1). S. 301–306.
12. Khol K. Storitelinh, yakyi ne zalyshaie baiduzhym. Kyiv : Yakaboo Publishing, 2020. 240 s.
13. Shostak U. Storitelinh yak innovatsiinyi metod navchannia anhliiskoi movy u zakladakh vyshchoi osvity. *Sotsialno-politychni, ekonomichni ta humanitarni vymiry yevropeïskoi intehratsii Ukrainy : zbirnyk naukovykh prats*. Vinnytsia, 2024. Ch. 2. S. 441–447.

STORYTELLING IN TEACHING UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE

Oleksandra Antoniv

Ivan Franko National University of Lviv
Department of Ukrainian Applied Linguistic
1 Universitetska Str., room 233, 79001, Lviv, Ukraine
phone: 032 239 43 55
e-mail: oleksandra.antoniv@lnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-8114-2486>

Khrystyna Gutnikevych

*Department of Ukrainian Applied Linguistic
1 Universitetska Str., room 233, 79001, Lviv, Ukraine
phone: 032 239 43 55
e-mail: khrystyna.hutnikevych@lnu.edu.ua
<https://orcid.org/0009-0009-8299-0813>*

The article is devoted to the storytelling method in the field of linguodidactics. Modern education is developing in complex conditions that require teachers to adapt to the digital environment and take into account the cognitive characteristics of the new generation of students. The storytelling method is one of the most promising tools in teaching foreign languages. Its relevance is due to the need to update traditional approaches, integrate multimedia resources, and stimulate the active participation of students in the learning process. Storytelling allows for a harmonious combination of the development of language skills with the formation of communicative competence and the maintenance of interest in learning, even in a distance format.

Studying a language in a multicultural group of students opens up new opportunities for enriching the learning process through the exchange of stories. This becomes particularly important for both groups from different cultural contexts and monocultural collectives.

The use of the storytelling method in Ukrainian as a foreign language classes enables teachers to consciously develop not only linguistic, speech, and communicative competencies, but also sociocultural competence, and to develop students' soft skills (critical thinking, creative thinking, emotional intelligence, principles of cooperation, and empathy).

Examples of tasks based on the application of the storytelling method are proposed. The linguodidactic commentary on the exercises includes instructions for both foreign students and teachers. For students, it is important to correctly formulate the task itself, indicate auxiliary material, and specify the form of work (individual, group, in pairs). For teachers, it is important to methodologically correctly determine the level of proficiency in Ukrainian as a foreign language, indicate the different types of competence that this exercise can develop (linguistic, speech, communicative, etc.), and provide guidance on which soft skills can be improved through the proposed task in Ukrainian language classes for a foreign language audience.

Key words: storytelling, Ukrainian as a foreign language, linguistic competence, speech competence, communicative competence, soft skills.

*Стаття надійшла до редакції 11.04.2025
доопрацьована 14.04.2025
прийнята до друку 17.04.2025*